

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy hóra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-u. 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
I. EMELET

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl

Közigazgatásunk omnibuszai.

Pécs, 1896. augusztus hó 5.

(*) Kétrendbeli összejövetelt tartanak most a fővárosban a közigazgatás omnibuszai, a jó falusi jegyző a mindenek és semmik. Előre is le kell mondanunk, hogy ott sok szép és nevezetesen beszéd fog elhangzani, sőt még az eredmény is megmondható előre: maradnak, a mik eddig voltak, a mostani rendszer által mindenre fölhasznált páriák. Mert Magyarországon a falusi jegyző egy sajátos kreatura.

Olyan hullóféle: vízben is kell élnie, szárazon is, sőt ha nagyon meg találja haragítani egyik vagy másik gazdáját — hát röpül is... Mint kirendelt kormánypárti kortes bőven arathatja ugyan gazdái dicséreteit, de még bővebben a szegény, zaklatott, elhanyagolt nép átkait. És ha olykor-olykor meg is mozdul a lelkiismerete s első sorban a községe érdekeit tartja szem előtt, vagy megfordítva, csak a főszolgabírónak, felettes kisistenének kegyeit lesi és nem gondol a néppel: akkor az az eset áll elő, hogy vagy ellene fordul a népnek sok esetben nem is indokolatlan dűhe, vagy pedig a nyakára zúdul egy kis fölfüggesztés és fegyelmi, vagy pedig egyszerűen elcsapatik.

Ilyen furcsa, ilyen szomorú ma a jegyzők helyzete Magyarországon. Ők maguk szegények a legkinosabban érzik ennek a helyzetnek kényelmetlen, áldatlan voltát

és fölszabadulás után sóhajtanak. De ki segítsen rajtuk? A nép, melyet hivatalból folyton zaklatniok kell? Hisz a nép nem tehet semmit, hisz az is siralmas állapotban tengődik. Vagy tán a parlament, a kormány szabadítsa ki a jegyzőket abból a gyehennából, a melyben sülnék? No azt ugyan hiába várják Bécs nyomorult szolgájától és a megvásárolt mandátummal bíró többségétől; mert nekik nagy szükségük nagyon ezekre a jegyzőkre nevezett mindenesekre, a kikre támaszkodjanak, hogy le ne bukjanak a föld sarába.

El van már veszve régóta a jegyzői kar önállósága, a jegyzők egyéni szabadsága és ha nem jön hamar a parlamenti helyzet levegőjét megtisztítandó égiháboru, vele együtt el van veszve a községi autonómia is.

Rossz a magyar közigazgatás, ez a panasz hallatszik évek óta ország-szerte; itt az államosítás ideje! hangzik már évek óta a kormánypártiak táborából, és az idevonatkozó reformjavaslatok, hir szerint, már el is készültek. Hát nagyon igaz, a közigazgatás infámisan rossz, ezt részben mi is elismerjük. De hát miért rossz?

Megengedjük, hogy közigazgatási rendszerünk egyes részei talán elavultak és a megváltozott viszonyok közepette nem tesszik meg a kívánt szolgálatokat. De épp'oly igaz az is, hogy a kormányok által mesterségesen készített elő az államosítás talaja. Tisza, Wekerle és Bánffy b. kormányai mesterségesen rontották meg a

közigazgatást, észrevétlenül, önhatalmulag belenyultak a közigazgatási autonómiába, előre preparált tizenhárom-próbás főispánjaik révén önhatalmulag megcsontították a vármegyék, a városok, a községek autonómiáját, mindenek fölött pedig visszaélve felügyeleti jogukkal, hallatlanul korrumpálták és az autonom-testületek jogainak mérhetetlen kárára, a kormány szolgálivá alacsonyították le azokat, akiket az autonom testületek bizalma állított az ügyek élére: az alispánokat, a szolgabírákat, a jegyzőket. Aki félénk, vagy stréber volt ezek között, az elnyomta önméltóságának utolsó szikráját és lelkiismeretét is, és beállott — rabszolga felügyelőnek. Aki pedig küzdött a korrupció ellen, az úgy járt, mint az üldözött nemes vad. Addig-addig üzik, kergetik tüskön-bokron át, a míg száz sebből vérezve, összerogy és kiadja páráját...

De hogy visszatérjünk a mostani jegyzői kongresszusra. — miről is tanácskozik az? Hát talpát nyalja a jegyzők hatalmas pátrónusának. a mai kormány egyik legstréberebb, de egyuttal leggyengébb tagjának: Perczel Dezső belügyminiszternek. Ez a legelső és legfontosabb kongresszusi teendőjük. Szóba került aztán a jegyzők iszonyu tulterheltsége, silány anyagi javadalmazása és a többi ad infinitum, vége-hossza nincs azoknak a jeremiádnak, a melyet ma már az a legutolsó jegyzői irnok is tud, aki havi 5 frt és teljes ellátás mellett körmölgeti a lópassz-

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

A vén naplopó.

(Dunaparti kép.)

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Irta: Bérczi S. Károly.

Olyan ez a vén ember, mint a káka. Vízben van az élete gyökere. A víz táplálja, a víz ruházza. A hullámok zajgása altatja, a szőke folyam susogó morajlása ébreszti. Még a kunyhója falait is a víz termette. Nád-ból van a fűzek aljára hevenyészett odu. De az is csak akkora, hogy egymaga valahogy elfér benne. A fehérsépet nem kedveli. Soh'sem volt szerelmes; csak a — vízbe Csak a folyam szűzies keblének ringása kedves neki. Csak a tükörsima víz mosolygása tud a szívéhez férközni. A víznek esküdtök örök hűségét. Talán még halálában is a szőke folyóé lesz? ... Fodros hullámok ringó hátán fog az enyészet hazájába evezni...

A nap még alig-alig látszik a folyam tulsó partján sötétlő bükkös galyai közül.

Az innenső parton a nádas rejtekében jókedvűen vihog a szürkegunyás nádveréb. Mellette az eperfán nótázva früstöklől a rigópár. A vadgerle is belekrukuz a hajnali koncertbe, melynek szopránénekese a fáról-fára ugráló poszáta fülemile.

A part homokos fővényén négy-öt sűrű tollászokodik és lustálkodva bámulnak a fölöttük siető gémre. Egyet-kettőt kiáltanak is a rekettye bozótok felé húzó zöldlábu kenyeres pajtás felé.

Nyugot felől hűvös szellő fujdogál. Végig táncol a víz hátán és meg se áll a nád-kunyhóig.

Ettől-e, a szunyogregement meleg vért szomjazó csatazummögésitől-e, a hajnal harmatos csókjától-e? — elég az hozzá, a nád-putri megmozdul. A vén naplopó fölédred. A fogai vacognak, a teste remeg. Fekében baloldalra nyul a szénaalom alá. Előhuzza a medicinás flaskót. Csak épen, hogy egy árva kortyra való van benne. Ezt is dévérkeszegért cserélte a csárdásnál.

Mikor az üveg kiürült, az öreg talpra kászolódik. Sovány, feketés ökleivel kidörgöli apró, szürkés szeméből a pilláin gunyasztó álmoságot, oszt' a vén fűzekről szárazgalyat botolva, tüzet éleszt.

A pattogó tűs fölé a háromlábú ócska kondért akaszt. A kondérba vizet tölt, ebbe fél márokra való kömönymagot, kakukkfűvet, valamelyes sót vet, no meg néhány szem lopott krumplit. Az öreg kényes gyomra csakis az ötn vett kolompért sziveli.

A tüzet, meg a kondért a jó letenre bizva, leballag a partra az öbölhöz.

Tegnap este megkásásta az öreg a vizet, hogy annál jobban kapjon a hal.

A part agyagjába négy-öt horognyél van dugva. Az öreg legelsőbben az éjjelen át hivatta volt fenékhorgot szemléli. Veréb-fiókot akasztott tegnap a kapocsra, mert est szereti legjobban a harcsa, a harcsát meg az öreg.

Hej, de mihamar huszármiatyánkra nyilik az öreg keskeny, kékes ajka. Kővér husu harcsa helyett apró jászhal vergődik a lószőrzinoron.

— Rongyos te, — dörmögi, — te csak nem érdemled meg, hogy az emberfia hatóles fára mászzék veréb után!...

Mérgesen tépi le a megijedt halacszkát a horogról és messze behajítja a rétre a fű közé.

— Ögyenek meg a hangyálak; neköm ugyan nem köllesz!

Aztán sorba nézi a többi. Valamennyi üres. Még a kapocsra fűzött hernyók is hiány-

Hajnali három óra van. Csirkázik. Fön' az égen fátyolruhás habléányok járnak lassu tündértáncot. Csillag a szemök, pára a testök.

szusokat és vágja a principális dohányát kockára.

És Perczel basa néhány szép szóval mézes madzagot húzott végig a szájukon néminemű ígérgetésekkel, hogy t. i. majd máskor ígérni fog valamit, a miket persze, sohasem fog beváltani. A közigazgatás államosítása — magától értetődően — erősen hangsúlyoztatott és az alázatos jegyzői kar egy része pompásan éljenzett ennek is, habár valamennyien kötött marsrutával vesznek részt a kongresszusban és nem igen vitatkozhatnak a fölött: kell-e az állami adminisztráció vagy sem?

Hanem az is előre tudható, hogy a záróbeszédben nem fog elmaradni a „bizalmas” atyai biztatás a miniszter illető közege részéről, hogy a leendő képviselőválasztásoknál mit vár el a derék jegyző uraktól az „atyai” kormány, — s az is bizonyos, hogy a jegyző urak nagy része — kiváló tisztelet az illető kivételeknek — hű szolga és vak eszköz módjára meg fog felelni a magas kormány várakozásának . . . No hát bizony ezért kár volt ebben a kutya melegben Budapestre menni, kongresszusdit játszani. . .

H i r e k.

Pécs, 1896. aug. 5.

A házasságközvetítő.

— Egy leány panasza. —

Az „apró hirdetések” közt olvastam, hogy Tingl ur házasságokat közvetít hozományjal és a nélkül. Meglátogattam. Ott tilt az íróasztala előtt és egy levél olvasásába volt elmerülve. Meglátva engem, egy székre mutatott, aztán olvasott tovább, anélkül, hogy egy kukkot is szólt volna. Az egyik levél után jött a másik, aztán a harmadik, negyedik, amiket végig futott, miközben óriási füstfelhőbe burkolódzott úgy, hogy alig láthattam. Meguntam a várakozást és menni akartam. Tingl ur hirtelen felugrott.

— Van itt valaki?

zanak. Nyilván lerágták az istenadta torkos halai.

Az öreg módfelelt haragos. Ehetnékje van, de nincsen hal.

Mérgében visszaballag a rétre, abban az irányban, amerre az imént a jászhalat hajította és keresgél a fűben. Meg is találja kevés vártatra a már alig ficánkoló kis hüllőt, melynek fejét kusztorájával lenyisszantva, a meredt szemü halfejet ráteszi az egyik kapocsra és a horgot bedobva a simahátú öbölbe, tekintetét dehogy venné le a vizen libegő stopliról.

Mulnak a percek, mulnak a fertályok. Mulik az óra. Sehol semmi. Nincs kapás. Pedig már az átellenes falu haragja elcsilingelte az ötet.

Alulról egyhangu dübörgés nesze hallik a néma csöndben. Az öreg hallgatódzik.

— No ezt is most köll erre hozni az ördögnek! — motyogja.

Gőzhajót sejdít az öreg.

Messziről feketés füstgomoly hõmbölyög a part fainak lombos feje fölött, kis időre kikibukkan a kanyarulatnál Bácsa felől az öblös száju fekete kürt. Csakugyan jön a gőzhajó. Méltóságos lassúsággal vontatja a nyomában haladó sleppeket.

— Nem lesz ma fogás! Ki az ördög hala is kapna ilyenkor!? — morfondíroz a vén csont és mielőtt még a hajó közelébe érne, ki akarja venni a horgot.

- Én vagyok.
- Mi tetszik?
- Olvastam hirdetését . . .
- Értem asszonyom.
- Kérem! Még leány vagyok.
- Szóval: Ön szeretne férjhez menni?
- Ugy van, uram.
- Van-e hozománya?
- Nincs.

E kijelentésre Tingl ur elkezdett füttyölni, miközben szemtelenül fixirozott.

— Halljuk a föltételeket! Minő férjet óhajt? Vén, fiatal, szőke, barna, szegény, gazdag, magas, alacsony . . .

— Nem bánom én uram, ha akkora is, mint a kis ujjam; csak éppen, hogy bajusza legyen. Nem nézek én a gazdagságra sem, mint varrónő megélek a saját keresményemből; s ha éppen muszáj, eltartom a férjemet is. Azzal meg éppenséggel nem törődöm, hogy milyen színe van a hajának. Kopasz is lehet.

— Értem. Ön minden áron férjhez akar menni. Meglesz. Kérek husz forint előleget.

Némi habozás után átadtam a kért összeget, s miután megállapodtunk abban, hogy másnap bemutatja jóvendőbelimet, távoztam.

*

Ma délután kicsinosítottam magam. Felvettem a legszebb ruhámat és úgy mentem Tingl urhoz. Nagyon barátságosan fogadott; csak úgy sugárzott róla a nyájasság. Mikor lesegítette a felöltömet, közel hajolt hozzám, és a fülembé sugia:

— Itt van — ő!

— Hol?

— Kérek husz forint előleget . . .

És olyan nyájasan mosolygott. Időnkint a szomszéd szoba felé kacsingatott, értésemre akarván adni, hogy ő oda benn van. Áadtam neki utolsó pénzemet is. Tingl ur ekkor fölnyitotta a mellékszoba ajtaját, intett a bennlevőnek, és kilépett — ő.

Láttam én már nagyon sok csunya férfit, de olyant, mint ez az ember, soha! Igazi Babszem Jankó. A vállamig sem ért, ami egyébiránt még nem lett volna baj; mert hiszen nincs az előírva sehol, hogy a férjnek magasabbnak kell lennie a feleségénél. Hanem a képével sehogysem tudtam megbarátkozni. Olyan szeméi voltak, hogy mikor Tingl ura nézett, mindig azt hittem, hogy engem bámul. Haja nem volt, talán azért, hogy

Ahogy a nyelvhez nyul, — megmozdul a stopli. Az öreg szemé megvillan. Remegve markolja meg a mogyoróagat és lesi a stopli mozgását. Nyilván hal pöcögeti a csalétket. De csak pöcögeti . . . Hirtelen mélyre bukik a stopli . . .

Majd hogy el nem vitte a beste állatja a horgot nyelestül, öregestül együtt . . .

Fehértestü, félméteres balintot meritett ki a szákkal a vizből . . .

A gőzhajó épp' az öreg elé ér.

— Őhet mán a majd mit mondok kicsoda! — nevet ő a zsákmánnyal tanyája felé kullogva, — verhetsz immár hullámokat akár egész napra valót. Én mán nöm kopllok mára!

A halat rögvest megpucoválja, földarabolja. Ugy ahogy nagyjából megmossa és beleveti a porhanyóra főtt krumpli közé. A marék paprikát majd kifelejtette a gőzölgő fölöstökömből . . .

Mig a halaszlé elkészül, a vén kópé kicsi pálcika végít ketté hasítja; a hasadékba békateknőt illeszt és készen van a — kanál.

Félóra mulva már halszállkák és a kondér fenekén maradt aranyzintü letykó tanuskodik, hogy itt ma lakoma volt. Lakoma, jobb a gorófénál; izesebb a márványpalotában aranyos cintányérből früstülködő király-nénál.

*

látni engedje azokat a diónyi kinövéseket, a melyek a koponyáján ékeskedtek; veres bajuszát szörnyű hegyesre pödörte, s az még csak megjárta volna, de az orra már ritkaságszámba ment, lévén az olyan pisze, hogy nem látszott belőle egyéb a két formátlan iyuknál, ami Szerecessen-országban nagyon kedves lehet, a mi izlésünkkel azonban homlokegyenest ellenkeszik. Már most tessék elképzelni azt az embert, amint előttem nemes szerényen meghajolt és bemutatta magát. A nevét bizony elfelejtettem.

Tingl ur kezeit dörzsölve leste rajtam a hatást.

— Nos tetszik? . . .

Ugy éreztem magam, mint aki nagy viharban először utazik a tengeren. Az a Babszem Jankó fölnezett rám a magasba és csodálatra méltó dadogással rebegte:

— Kisasszony! . . . Elnem a kezében van! . . . Mondja, hogy „igen.”

— Nos, kérem vissza a negyven forintot.

A mosolygó arcok hirtelen elkomo-lyodtak, Babszem Jankó visszavonult szobájába, Tingl ur pedig zsebbe dugott kezekkel elém állott és a lehető legimpertinensebb hangon szólt hozzám:

— Asszonyom! . . .

— Kérem! Még leány vagyok.

— Ön, úgy látszik nagyon válogatós.

Jobban szeretne egy 24 esztendő huszárhadnagyot a nyolcadik ezredből. Meglesz. Előbb azonban gondoskodjék egy kis hozományról.

— Kérem a negyven forintot.

Hozom!

Erélyesebben, követelőleg léptem fel s erre Tingl ur behívta a feleségét, előszolitotta Babszem Jankót is, és közös erővel kidobtak a lakásból. Eddig van.

— Most megyek a járásbirósághoz s beperelem Tingl urat becsületsértés miatt.

Napirend 1896. augusztus 6-án.

Naptár: esütörtök, aug 6. — Róm. kath.: Urunk színeváltozása. — Prot.: Kajetán. — Görögkel.: (Julius 25.) Olimpia. — Zsidó: Ab 27. — Nap két 4 óra 29 percekor; nyugszik 7 óra 8 percekor. — Hold két éjfél után 38 percekor; nyugszik délután 5 óra 44 percekor.

Időjárás: hőmérséklet 24 Celsius fok meleg, légnyomás 749. Kikötés a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: változó felhőzet, meleg és zivatar várható.

A nap szunyókál. Éhes szunyogfalkák táncolnak sirva-riva a víz fölött, a parton, a fák és bokrokon. Messziről hazatérő gulya kolompjának tompa kongása haldoklik a zümmögő csöndben. A szürke homályban ólomjárau bagolymadár, esti pillékre vadászó denevér röpköd. A víz arca nyugodtabb a halott viaszszárga arcánál. Csak némelykor töri meg a fényes vitzükröt egy-egy csuka, amint földözva nyulánk testét a hőmpölygő folyamból — apró keszegekre, ezüstös öklékre halászik. Nagyon koroghat a bendője a csuka komának.

Az öbölnél, szénán kuporogva, pipája mérges füstjével a szunyogokat hessegetve, horgait lesi az öreg.

Az emberfia nem élhet meg a levegőből. Köll az eleség, egy-egy pakli dohány, meg egy-két deci orvosság. Orvosság, amit nem a drága patikában, hanem harcsáért meg pontyért elég olcsón veszteget a csárdásagazda.

*

Igy nyaratszaka kedves vagy nékem te szőke Duna. Kedvesebb mindennél. Habjaidnak suttogása akárcsak szerelmes asszony-állat hívó, csalogató szózata.

Ha nézem szüzies testedet, ha hallom fodros hullámaidnak szivet-lelket mámorító zsongását, mindannyiszor megirigylem sorsát az általad táplált — vén naplopónak . . .

— **(Városi közgyűlés.)** A múlt hó 30-ára kitűzött, de az egész város közönségét mélyen megrendítő katasztrófa miatt elmaradt városi közgyűlés minden valószínűség szerint f. hó 19-én tartatik meg, melyre Kardos Kálmán főispán már előtte való napon megérkezik Hidasdról, a hová tegnap érkezett. A 19-iki közgyűlés tárgysorozata részben azonos lesz az elnapolt közgyűlés tárgysorozatával, a mennyiben valamennyi tárgyalásra már kitűzött ügy a közgyűlés elé kerül, sőt néhány fontosabb tárggyal, mint a szervezkedési szabályrendelettel, ki is bővítik.

— **(Havi Boldogasszony.)** Ma, Havi Boldogasszony napján ezer és ezer bucsujáró zarándoklásának volt színhelye a havihegyi templom. Reggel 6 órakor a káptalan, a papság és a hívek sokasága a székesegyházból körmenetben vonult ki a havihegyre Troll Ferenc püspöki helynök vezetése alatt. A templomban szentmise, után a szentbeszéd volt, még pedig — tekintettel a bucsusok messzeföldről összesereglésére — horvát, német és magyar nyelven. Ezután a körmenet visszajött a székesegyházba s szentmisével fejeződött be az ünnepies szertartás. A havihegy pedig telve volt egész nap zarándokló bucsusok ezreivel.

— **(Kinevezések.)** Zala váry József volt m. kir. honvédfőhadnagy a dárdai adóhivatalhoz adótisztte nevezetett ki ideiglenes minőségben; Palkovich János pécsi adótiszt és Burgics Vilmos pénzügyigazgatósági számgyakornok pedig állásukban véglegesítették.

— **(Névmagyarosítás.)** Vikk József mágocsi illetőségű pécsi lakos vezetéknévét Vig-re magyarosította.

— **(Eljegyzés.)** Rudits József vasuti tisztviselő eljegyezte Révai Olga kisaszonnyt Keszthelyről.

— **(A csütörtöki katasztrófa)** a bírósági szakértői vélemény még ma sem volt előadható. Ennek oka pedig az, hogy Köszl Jánosnak kihallgatása a kérdőpontra, s általában a katasztrófa előidézésére vonatkozólag nem volt megejthető. Göbel Gyula vizsgálóbíró hétfőn két alkalommal, tegnap is kétszer, ma pedig egy ízben próbálta meg Köszl a kórházban kihallgatni de az alig ad egy kérdésre határozott feleletet, akkor mindjárt rosszulérzi magát s azt mondja, hogy képtelen a fájdalomtól tovább beszélni. S dacára annak, hogy az orvosok rendszerint azt konstatálják ilyenkor, hogy a beszéd és kihallgatás nincs a beteg hátrányára, a további kihallgatásba rendszeren belefárad s az még mind az öt esetben eredmény nélkül lett félbehagyva. A katasztrófáról még mindig hoznak híreket a budapesti lapok is s a „Budapest“ tegnap délután érkezett számában be van mutatva Köszl János, az elhalt Vári Anna, Ludvigh Ferenc dr. és Aidinger János arcképe s a felrobbant bolt rajza. A „Szabad Szó“ pedig a robbanás képét közli.

— **(A liceumi templom ünnepe.)** Holnap, (csütörtökön) mint Urunk szinvaltozásának emléknapján, lesz a liceumi templom bucsunapja. Es alkalomból a templomban reggel 9 órakor ünnepélyes szentmise fog tartatni.

— **(A nagy hadgyakorlatok és a postaigazgatóság.)** A szeptember hó folyamán Csáktornya és Zalasszentgróth vidékein a király és a német császár jelenlétében tartandó nagy hadgyakorlatok alkalmából — mint értesülünk — a posta és távirdai szolgálatokat a pécsi posta és távirdaigazgatóság tisztviselői, kiegészítve több fővárosi tisztviselővel, fogják teljesíteni, Opris Péter posta és távirdaigazgató személyes felügyelete mellett.

— **(Térzene.)** A 44. gyalogezred zenekara holnap, (csütörtökön) d. u. 6 órakor a felső sétátéren Kristóf Tivadar karmester személyes vezetése alatt térzenét rendez a következő műsorral: 1. „Szabadságért és becsületért.“ Induló. 2. Suppe Ferenc, „A költő és paraszt“ c. operettjének nyitánya. 3. „Kecke Fratzen“ keringő. 4. Előjáték és a Siciliana a „Parasztbecsület“ c. operából. 5. „Tivri italiani“ egyveleg. 6. „Vivat Akademia.“ Polka Wetaschektól.

— **(Végleg elhalasztva.)** A pécsi önkéntes tűzoltótestületnek aug. 2-ára kitűzött, de a csütörtöki katasztrófa miatt a jövő vasárnapra halasztott jubileumi népmulatsága ügyében a rendezőség tegnap este 6 órakor ülést tartott, melyen a mulatságot, tekintettel arra, hogy a tűzoltók tömegesen vesznek részt az országos tűzoltókongresszuson s az előgyakorlatok a tűzoltóság minden idejét igénybe veszik, tekintettel továbbá a nagy katasztrófa miatt még mindig nem nyugodt közhangulatra, a mulatságot végleg elhalasztotta jövő szeptember hó 6-ára (vasárnapra), mely alkalommal a mulatság egészen új műsorral fog megtartatni. Ha esetleg 6-ára rossz idő lenne, akkor a mulatság szept. 8-án, Kisasszonynapján lesz. Itt megjegyeztük, hogy a tűzoltótestület az országos kongresszusra 33 jegyet kapott s így legalább is ennyien, tehát igen tekintélyes számban, vesznek részt a kongresszuson.

— **(A bányász halála.)** Időközönként szomorú híre terjedt a bányákból egy-egy bányász szerencsétlenségének. A szerencsétlenség a legtöbb esetben a bányában saját vigyázatlanságuk folytán éri a bányászokat s a legtöbb esetben halál a vége. A legújabb szerencsétlenség tegnap történt Pókó János bányásszal, a ki a vasasi Thomenakna 12. számú részében dolgozott. Hogy érte a szerencsétlenség, mily pillanatban s mi volt közvetett oka, azt a vizsgálat fogja kideríteni; a sajnos való az, hogy Pókóra a saját vigyázatlansága miatt ráomlott a kőszén és eltemette. Ott fulladt meg alatta, mire társai segítségére siettek s már csak összeroncolt, élettelen holttestét hushatták ki a szénréteg alól. Hulláját a Thomenakna asztalosműhelyébe szállították s ott boncolta ma fel Trixler Rudolf dr. járásorvos. A boncoláson jelenvolt Vániss Sándor járási főszolgabíró és Ujváry Géza jegyzőkönyvvezető s egyszermind a hivatalos vizsgálatot is megejtették a bányász halála ügyében s arról jegyzőkönyvet vettek fel még kint a helyszínen.

— **(Szocialisták botránya.)** Mint értesülünk, egy csomó nemzetközi szocialista vasárnap este a „Hétfejedelem“-ben csinos botrányt csinált. Vad rugaskodásokhoz szo-

kott durva füleknem nem tetazott a „Rákóci“, amit a zenekar az egész vendégsereg szórakoztatására huzott s elkezdtek fujni a „Marsaillese“-t olyan igyekezettel, mintha csak fizettek volna nekik érte. Ebből astán botrány keletkezett s a vége az lett, hogy a derék nemzetközietek, kik tulajdonképen borközi állapotban voltak, kitessekelték a vendéglőből s ma megtették ellenük a feljelentést a rendőrségnél a jósan és magyar munkáselemnek a vendéglőben szintén jelenvolt képviselői.

— **(A pálinka áldozata.)** Magyar-Peterden vasárnap egy csomó arató nagy mulatságot csapott. A mulatság csak ugy hajnal felé ért véget, mikor a munkások széteszolttak. Köztük azonban egynek, a kit mindenki csak „az öreg Jócó“ néven ismert — ugy látszik — nem volt elég a mulatságon beszédett nagymennyiségű ital, mert elment a pálinkásboltba s ott megivott egymásután öt pohár pálinkát. Igy felkészülve, ki akart menni a mezőre; azonban egy utszéli árokba befordult és ott találták meg késő este, bezúzott fejjel, elalélva. Szerencse, hogy valami nagy zivatar nem jött reá, mert az árokban ilyenkor meggyülemelni szokott vízben bizonyára ott fulladt volna. Igy is félholtra válva vitték haza és sokáig meg fogja emlegetni a mulatságot, melyet pálinkával koronázott meg.

— **(Körözött házaspár.)** Egy batterszéki születésű asszonyt és a férjét keresi most a rendőrség, kik ellen lopás és sikkasztás miatt indította meg a bíróság a bünyfenyítő eljárást. Hahn Gyuláné Fischer Berta és férje Hahn Gyula, 37 éves úgynők a körözött házaspár, kik lakásukról ismeretlen helyre távoztak el, anélkül, hogy eltávozásukat bejelentették volna a bíróságnak. Pedig a bíróságnak szüksége van a házaspárra, hogy lessámoljon velük a terhükre rótt lopás és sikkasztás miatt. Ezért most országosan körözik a házaspárt.

— **(Tolvaj leány.)** Vuicsinek Rozina, alsódomborui illetőségű cselédleány, meglopta a gazdaasszonyát. A lopás elkövetése után megszökött; de gazdaasszonya azt hitte, hogy azért távozott el szó nélkül, mivel nem volt kedve a szolgálathoz, s még csak be sem jelentette szökését a hatóságnál. Most azonban észrevette, hogy egyik aszéknyéből hiánysik többféle ruhanemű s világos lett előtte az is, hogy a ruhákat a megszökött cseléd vitte el. Bejelentette hát a lopást a rendőrségnél, honnan megindították a nyomozást a tolvaj leány után.

— **(Üres a himen táblája.)** A csütörtöki katasztrófa miatt támadt általános gyászhangulat még Himen rózsaláncainak rovasára is volt, mert egészmáig egyetlen új jegyespár neve jelent meg a pécsvárosi anyakönyvi hivatal házassulandók kihirdetési tábláján. Az új jegyespár: Laskay Árpád Sándor, rk., Pécs — Kovács Anna Matilda, rk., Siklós.

— **(Pót vásár.)** A kereskedelmi miniszter megengedte, hogy megyénk Bakonya községében a június 10-re esett, de elmaradt országos vásár helyett f. hó 12-én pót vásár tartassék.

— **(A legközelebbi országos vásár.)** Pécsen, szeptember hó 27-én kezdődik. E vásár a szigeti külvárosi vásártéren lesz s ha csak ismét valami áliatjárvány nem adja elő magát addig, bizonyára nagyobb sikertű és látogatottabb lesz, mint mostani nyári vásárunk.

— **(Vidéki piacok.)** Közel vidéki piacainkon — mint értesülünk — a gabonaárak, a buza és zab kivételével, nagy esést mutatnak. Különösen tapasztalható ez az árpánál és rozsnál, melyek métermázsája 4.10—4.60, illetve a rozsé 4.80—5.20. A barcai, mohácsi, szegvárdi és kaposvári piacokon mindentűt a gabonaárak hanyatlását jelentik, a mi — természetesen — a jó aratás kifolyása. Hiába, ilyen a magyar gazda sorsa, ha nincs jó termés, nem bír mit eladni, ha pedig van mit eladnia, akkor meg egyszerre lehanyatlak a gabona ára.

— **(Szalonnára fájt a foga)** annak az ismeretlen betörőnek, a ki Froschner Benjámint hirdi lakos kamrájába tegnap éjjel betört és elemelt onnan egy egész oldal jóféle szalonnát. A betörést könnyű volt elkövetnie, mert az udvar alacsony kerítésén átvetvén magát, a kamaráját gyenge zárját egy vésővel is ki bírta feszíteni a behatolható kamrába. Ott magához vette az oldal szalonnát s azon az uton, a merre jött, szépen el is távozott. Reggelre kelve kereste a meglöpött gazda mindenűt a szalonnátolvajt, de bizony nem talált rá s eddig nem akadt a nyomozás sem a nyomára. Valami a házai, illetve a kamra tartalmával ismerős tolvajtermészetű embernek kellett a lopást elkövetnie, a ki azóta már ki is süthette jó frisse zsirnak a lopott szalonnát.

— **(Az ellopott háromszáz forint.)** Zsinkó István kanonok íróasztalából a mult hetekben ellopott 300 forint még most sem került meg. A rendőrség letartóztatta a kanonok inasát, Kónya Antalt, a kinél találtak ugyan sok, a kanonok tulajdonát képező s az inas állítása szerint „csak olvasgatni“ magához vett könyvet, de a lopásról mit sem tud. A félkegyelmű inas ma az ügyészség gondjára bízták s a vizsgálat tovább folyik a 300 forint rejtélyes ellopása ügyében.

— **(Megkezdődött a vadászévad.)** Augusztus elsején megkezdődött a tulajdonképeni vadászévszak: a foglyozás s a bércecs vidékeken a zergevadászatok; pár nap mulva augusztus közepén a nyulak és fácánok vészedeleme is megkezdődik. Az új évad eléggé jónak ígérkezik. Jól kiteleltek a vadak, a mi a legelső sorban annak köszönhető, hogy a vadászok és vadásztársaságok évről-évre több gondot fordítanak a vadak téli etetésére, bár még mindig egész vármegek vannak, melyekben a vadászterületek birtokosai és bérlői est a gondot a jó Istenre bízzák, a mit igen rosszul tesznek, mert a vadállomány kimélessével s gyarapításával nem csak a saját mulatságukat növelik, hanem magának az országnak is igen sokat használnak. Nagyon tévednek ugyanis, kik a vadászatot csak az egészséges mulatság szempontjából fogják föl, mert Magyarország igen jelentékeny gazdasági kincset bír vadállományában, mely egész Európában még

ma is előkelő helyet foglal el, mit legjobban bizonyít a külföldi vadászoknak egyre növekvő beösznlése. Ezt a bevándorlást a magyar vadászok nem szívesen látják, mert a külföldiek igen alaposan felferik a vadászterületek árát, de az országra nagy haszon, hogy több száz külföldi vadász igen jelentékeny pénzt költ el évenként Magyarországon. A magyar vadászok száma is évről-évre szaporodik, mint az a vadászati és fegyveradó növekedéséből látható.

— **(Fénylő miniszter.)** A községi körjegyzők, a kik most tartják Budapesten harmadik kongresszusukat, tudvalevőleg, Percel Dező belügyminisztert kérték fel a védnöki tiszt elvállalására, s a miniszter nem sajnálta félbeszakítani Bonyhádon szabadság idejét, hogy kívánságukat teljesíthesse. Felsietett a fővárosba, s a kongresszus első ülésén egy „speech“-ben nyíltan elmondotta, mi indította rá, hogy nem nézve tulajdon kényelmét, szíves készséggel álljon a jegyzők rendelkezésére.

„A magam részéről is hozzá kívántam járulni — ugymond — hogy akkor, amikor ebben az országban minden hazafi ünnepe, a jegyzői kar ünnepe is minél fényesebb és méltóbb legyen.“

E szavak általános lelkesedést keltettek, mégis, ámbátor a miniszter láthatóan sugárzott a meglegedéstől, a kongresszus tagjai eleinte nem vettek észre a védnöki helyen semmi különös fényességet. Csak később, mikor a kongresszus véget ért s a védnök eltávozott, jöttek rá, hogy szemök valami tova tűnt ragyogástól elkáprázott, s egyszerre sötétben maradtak. Ez a különös fenomen azonban nem csak a jegyzők körében kelt általános feltűnést, mert eddig is tudunk ugyan foszforeszkáló tengerről, fénylő kagylókról, világító szörről, s más fényeskedő természeti csodákról, de fénylő minisztert eddigelé még nem ismert a tudomány. Mindenesetre lesznek, a kik e meglepő természeti tüneményből hasznot is óhajtanak huzni (hisz manapság minden felfedezést azonnal fruktifikálnak), s a jegyzők körében máris fölmerült az óhaj, vajha védnökük velük tartana olyankor is, mikor a különböző villamos kocsikat használják, mert ezekben a villamos világítás oly gyakran tagadja meg a szolgálatot, hogy e kocsikban fölötte nagy szükség volna valami más fénylő alkalmasosságra. Ezt a szerénynek éppen nem mondható kívánságot azonban a miniszter már csak azért sem teljesítheti, mert a kongresszuson való foszforeszkálása után menten visszautazott Bonyhádra.

— **(Furcsa rendelet.)** Egy járási szolgabíró furcsa rendeletet léptetett életbe. A tapasztalat azt mutatja, hogy a legtöbb tüzesetet gyermekek okozzák, akik vigyázatlanul bánnak a gyufával és erre a szolgabíró kiadta a rendeletet, hogy tizenhét éves aluli egyéneknek nem szabad gyufát eladni, mert különben 50 forint pénzbírsággal sújtják az illető kereskedőt. Ez a rendelet a tüzesetek számának csökkentéséhez aligha fog hozzájárulni, de a kereskedőknek meglehetősen sok galibát okoz. Mert ötven forint nagy pénz, és hátha véletlenül az a suhanc, akit tizenhét évesnek tartunk s

akinek ezért adunk is gyufát — csak tizenhét éves és nyolc hónapos? Keresztlevél kellene tehát a gyufáért való krajcár mellé, de ezt bizony a falvakban nem egykönnyen lehet megkapni a lakóktól. A boltokban tehát néha igen furcsa jelenetek játszódhatnak le, mielőtt a kereskedőnek egy-egy skatulya gyufát sikerül eladnia. A dolog kómikuma pedig az, hogy a tűzveszélyes fiatal suhancok, akik kaphatnak a boltban dohányt, szivart, cigarettát mindent — csak éppen gyufát nem, azért vigan pipálnak a kazlak mellett, mert a legrosszabb esetben vesznek taplót és követ. Ellenben a tűzveszélyes tizenhét éves aluli menyecskék, ha otthon ebédet akarnak főzni, nem tudnak tüzet rakni, mert a boltos nem ad nekik gyufát.

— **(Inas-virtus.)** Hogy az inasgyerekek virtuskodása sokszor milyen gyászosvégtű lehet, mutatja az az eset, mely tegnap történt Szemelyen. Két inasgyerek valami fellett összeveszvéen, birokra ment s a melyik a földre került birkózás közben, e miatt anynyira dühbe jött, hogy egy bicskával, melyet zsebéből rántott elő, győztes ellenfelét arcon szurta. Ha a szurás egy centiméterrel felebb talál, bal szemét veszti el a megszurtt gyermek, a ki így is sokáig fogja inasársága virtuskodásának jelét az arcán viselni.

— **(Elhagyta a gyermekét.)** Magi Viktória hosszubetényi lakoshoz tegnapelőtt egy jól öltözött asszony állított be; karján egy másfél éves kis fiúval. Azt mondta, hogy ő pécsi lakos s a kis fiát dajkaságba szeretné adni az asszonyhoz. Ez megörült a jó szerencsének; meg is alkudtak a dajkaság árára nézve s a pécsi nő azzal hagyta ott a fiúcskát, hogy még aznap elviszi neki ruháit és az első havi fizetést. Azonban mindmáig nem látta az asszony s most kislit, hogy a gyermekét elhagyó nő nem is pécsi lakos, hanem ismeretlen illetőségű. Most keresik.

— **(Furfangos tolvaj.)** Furfangos módon akarta meglöpni Sonkocs Verona gazdaasszonyt a mai piacon egy horvát asszony, akinek a furfangos módon kieszelt, de nem sikerült lopás után sikerült megugrania a vásárosok között s így nem került a rendőrség kezébe. Elkezdett ugyanis alkudni egy kosár körtére s e közben egyszerre rosszullett színlelt és ledőlt a gazdaasszony mellé pihenni. A mit sem sejtő asszony mellett aztán azon manipulált, hogy kivehesse a zsebéből a pénzesládáját. Azonban az asszony észrevette, hogy a beteg keze hol járkal s lármát ütött. A beteg erre egy szempillantás alatt talpra ugrott s mire valaki elébe állhatott volna, már eltűnt a nép között. A furfangos módon kieszelt lopás meghiusultán való örömeben a gazdaasszony nem is volt rajta, hogy a megugrott tolvajt üldözzék s így az elmenekült a rá nézve szerencsétlen manipuláció színhelyéről.

— **(Az uszodákból.)** Hangos kacagástól, vidám csevegéstől zengnek most egész nap az uszodák. A nap forróságától eltikkadva siet az emberiség apraja-nagyja felüdülni a hős habokban. Kedves, aprófürtös mosolygó fejecskék, erőteljes, nagybajszos fők ringatóznak, imbolyognak az erősen hullámozó víz felett, míg a fehér karok

és lábak béka-tempóban működnek a felszín alatt. Itt egyik fürge uszó, mint az orsó forog a víz tetején, bámulatba ejtve a „nem uszók“-at, míg odább egy hatalmas gömbölyű alak, hanyatt fekvé kéjeleg a hullámokon, torzonbors bajusza közt, mint a cet magasra fujva a kristálytisztá vizet. A ugródeszkákról minden pillanatban hangos kiáltások között fejessel, vagy bukfenccel karcsu testek cuppannak az úditó, egészséges elembe, mire a naragos hullámok susogva rohannak a korlátok, lejáratok felé s csobogva panaszkodják azoknak az örök zaklatást. A zajba egy hangulag vegyül bele az uszómesterek „egy kettő“ kommandója, a kik az uszni nem tudókat kötélben tartva, vezetik be az uszás elemeibe. Csak úgy sűrög-forog a sok gyermek, járja a buvár uszás, a tengeri csata, míg a szemes uszómester nagy szigorúsággal rendre inti a csemetéket. Aztán napütötte megbarnult bőrrel hosszú sorban kiülnek s mint békasereg hemzsegnek a ringó vitzükör felé. A legegészségeesebb, legkellemesebb sport kínálkozik odakünn — s vegye igénybe mindenki, míg tart a szép nyár. El — hát a hullámok hátára!

— **(A felekezetek kárpótlása.)**
A vallás és közoktatási miniszteriumban tanácskozások folynak most azon alapelvek megállapítása iránt, melyek szerint a felekezetek lelkészei — tehát a protestánsok és görögkeletiek — kárpótlást kapjanak az állami anyakönyvek behozatala folytán elesett jövedelmeikért. A tárgyalásoknál a legfőbb

nehézséget okoz, hogy a kultuszminiszterium az államellenes politikát folytató lelkészek megrendszabályozhatása végett minden egyes lelkésznél magának akarja fentartani az intézkedést a segély megvonására, viszont a protestánsok befolyásosabb férfai közül többen autonómiájuk sérelmét látják e tervezetben. Hir szerint a megoldást oly alakban keresik, hogy a görögkeletieknél, tekintet nélkül az autonómiára, megadatnék ez a jog a kormánynak. Állítólag ez utóbbi módzat volna az oka az ágostaiak kebelében felmerült viszálynak is. A kath alsópapság kártalanítása nincs felvéve e tervezetbe, ellenben hajlandónak mutatkozik a kormány, hogy e címen az állam is hozzájáruljon a kongrua rendezéshez.

— **(Vándorló arany karperec.)**
Egy vaisszói asszony ma majdhogy bajba nem keveredett a havihegyi bucsu alkalmával. A mint egy mézesbábos sátorban bucsu fiát válogatott a gyerekei számára, csak elkapta a kezét egy mellette álló asszony és rászólt:

— Hol vette ezt a karperecet a kezén? Ez az enyém; tőlem lopták el ezelőtt három hónappal.

Az asszony megijedt, majd igazságát kezdte emlegetni, hogy ő vette a karperecet. De — természetesen — mégis az lett a dolog vége, hogy a rendőrségre kellett mennie. Itt aztán igazolta is, hogy a karperecet kitől vette és kiktől, hogy a karperec ellopása óta, ötödik kézen ment keresztül, míg végre

az ő kezébe s onnan vissza jogos tulajdonosához került. Ettől egy jó barátja lopta el, ki egy alkalommal szállást kért tőle egy éjszakára. Pécsen keresztül utasván, s aztán emlékül elvitte magával az arany karperecet. Most tehát a lopott jószág megkerült s hogy a tolvaj is megkerüljön, a rendőrség megindította ez ügyben a vizsgálatot. Persze ez, egy kissé hosszadalmas lesz, mert mind az öt egyént ki kell hallgatni, kiknek kezén a karperec átvándorolt s csak így lehet megtudni, hogy valóban a gyanuba vett asszony lopta-e azt el tulajdonosától. S akkor is még ez puhatolandó ki s csak így lesz teljesen megfejtve a karperec vándorlásának titka.

— **(Mikor leszünk mi már ennyire.)** Egyik székesfehérvári lapársunk mondja el a következő hirdetést:

Székesfehérvári
Légszszvilágítási Társulat
Mrás V. igazgató.
ÉRTESETÉS!

Van szerencsénk Székesfehérvár város tisztelt közönségét értesíteni, hogy a légszszvilágítási, főzési, illetve motoros célokra való felhasználásának megkönnyítése végett hajlandók vagyunk a légszszbevezetést lakásokba ingyen létesíteni azon föltétel alatt, ha a megrendelő kötelezi magát a berendezés létesítésétől számított 3 éven át naponta 10 kr. áru légszszet fogyasztani.

Bérbeadunk oly a legnagyobb igényeket teljesen kielégítő főzőkészülékeket, a melynek Európa világvárosaiban használatban vannak, darabonként és havonként számítandó 10 kr. használati díjért. A készülékek a légszszgyárban megtekinthetők, hol a leg-

gével nem jól gazdálkodott. Földjei, melyekre már régóta újabb terhek nehezettek minden évben, egyszerre csak nem voltak nagyterjedelműek a nagy csoport hitelező befogadására és elárverezettek.

A könnyelmű pazarlónak alig maradt pár ezer lírája adósságai kifizetése után, a mivel (mint mondják) egy párizsi kórházba ment meghalni. Sokaknak végződik ily szomoruan élete, kik azt gondolják, hogy oly kimeríthetetlen erszényük van, mint szent Patricius kutja.

Ezt a vagyoni bukást a gondos emberek, kik a Caselli család helyzetét s fejének szeszélyes szokásait ismerték, előre látták. Az alsóbb néposztály azonban sohasem hitte, hogy ez a család, oly irigység tárgya, oly kimeríthetetlen gazdaság képviselője, egy szép napon ily módon jut tönkre. Azért könnyen elképzelhetni csudálkozásukat, mikor megtudták, hogy a nagy földbirtok, a mérhetetlen erdők nem a Caselliéké többé! hogy a pompás hűbéri kastély visszazsállt a Di Villa Cervia grófi családra, mely kevés pénzen váltotta magához.

Ha az angyali nő élt volna, kinek a kastély egyik szárnya szolgált lakásul, ki oly hálát biztosított magának a szegény nép emlékében; ha mondom, az angyali nőt látták volna a szerencsétlenség napjaiban, nem egynek szorult volna el a szíve. De az urnó hét évvel azelőtt halt meg; a férj senkinek sem bírta megnyerni vonzalmát és tiszteletét, a fiut pedig senki sem látta azután s nem is emlékeztek rá.

De más részről a környék öregebbjei sem felej-

ezt az ádott történetet, mely után már három évet kutatok.

— Igen, el fogom beszélni . . . holnap.

— S miért csak holnap?

— Mert össze kell egy kissé magamat szednem. Ennek a szomorú esetnek összes részletei zavartan forognak agyamban; s nem is tudnám így egyszerre elrendezni ezeket. Jöjjön el holnap este és a tarokkjáték helyett el fogom önnek a történetet beszélni.

Az ígéret birtokában eltávoztam Don Luigitól. Utközben a parancsnokkal találkoztam és mondtam neki, hogy jöjjön el ő is hallgatni a történetet.

— Contiguere omnes, — mondá a parancsnok.

— Intentique ora tenebunt, — felelém. Megengedtem magamnak, hogy e vergiliusi verset a jelen körülményhez alkalmazsam.

Másnap pontosan megjelentünk a találkozásra; a parancsnok rágyújtott Dulcineaájára (a mint nagy tajték-pipáját hívta, melyet mindenhová magával hordott;) én szivarra gyújtottam; Don Luigi pedig az elbeszéléshez kezdett.

Nem tudtam hová lenni örömtől. Mily nagy szerű lesz — gondoltam magamban — késs elbeszéléssel térni vissza Genuába; ott a sajtó alá adom és a föld kerekén elszórt négy barátomnak megküldöm . . .

De csönd; halljuk Don Luigit.

nagyobb előszékenységgel és szives készséggel nyújtunk minden felvilágosítást.

A légszess ára világítási célra, mely először köbméterenként 18 és fél kr., most 16 krral számítottatik, minden egyéb célra, úgymint főzéshez, fűtéshez és motorokhoz használandó gáz, mely először köbméterenként 16 és fél krral, később 12 és fél krral számítottatik, most 10 krba kerül.

— (Cipészek kongresszusa.) A magyarországi cipészek folyó hó 15 én és 16-án tartják Budapesten országos kongresszusokat, mely alkalommal a kongresszuson Polc Nándor, siklósi cipéssziparos előadást fog tartani a „vásárügy rendezése”-ről.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Törvénytörvények.

§ Tűz és pletyka. Kölkedon ez év telén, január 29 től március közepéig gyors egymásutánban négy tüzeset fordult elő. Mind a négyszer a falu közelében levő réteken széna és szalmakazalokat gyújtott fel valami ismeretlen gyújtogató. Először D o b r a J ó zsef, majd C s o m o r János, aztán N a g y Ignác plébános és végül K á n t o r János tulajdonát képező széna és szalmakazlak estek a tűz martalékává. Mindanegy esetben I z s á k Józsefné Nagy Juliánát gyanúsították a tüzvész okozásával; nemcsak azért, mert mind a négy károssal etlenséges viszonyban volt a gyanuba vett asszony, hanem azért is, mert lát-

ták is a tűzvészedelem színhelyén. Aztán meg az asszony a múlt év novembere óta, hogy egyetlen leányát elvesztette, igen elkeseredett volt, képzelt ellenségeit folyton bosszúállással fenyegette, iszákos kezdett lenni s mindenre képesnek látott. Ez alapon aztán a csendőrség el is fogta Izsáknét s a kir. ügyészséghez Pécsre kísérte. Itt orvosi megfigyelés alatt is volt s teljesen beszámítható elmeállapotnak találhatván, négy rendbeli tűzvészokozása miatt, gyújtogató büntetést vád alá helyeztetett. Ma délután volt ellene a végtárgyalás, mikor is az ítélő bíróság N a g y Géza dr. kir. alügyész vádbeszéde és P a r r a g h Antal dr. vádbeszéde után, az ellene emelt vád és következményei alól vádlottat felmentette s azonnali szabaddalra helyezését elrendelte. Az ítélet ellen az ügyész felebbezett

§ Elitolt tolvaj. Lopással vádolva állt ma M a l l o g János a pécsi kir. törvényszék előtt. A lopás a végtárgyalás adatai alapján alaposan rá is bizonyult s elítélte a kir. törvényszék hat havi fogházra. A büntetést sokalta az elitolt s felebbezett ellene; de felebbezett terhére a kir. ügyész is.

TÁVIRATOK.

— A román király Budapesten. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Károly román király és Erzsébet román királyné ma reggel 7 óra 40 perckor a keleti pályaudvaron Budapestre érkeztek. A pályaudvaron megjelentek a román konzul és titkárja nejeikkel, továbbá

a fővárosi rendőrség képviselői. A román konzul és a titkár feleségei pompás virág-bokrétát adtak át a királynénak, a ki kocsijából nem szállott ki. A román király kiszállott és megreggelizett az étteremben; reggeli után ismét felszállt kocsijába és 8 óra 35 perckor tovább utazott Bécsbe.

— Idegen forgalom a fővárosban. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Tegnap 15.279 idegen érkezett a fővárosba.

NYILT-TÉR +)

BUDAPEST. BUDAPEST.

Vadászkürt-szálloda.

Elsőrangú szálloda a főváros központján.

Lift, villamvilágítás, fürdők, távbeszélő, legfinomabb magyar- és francia konyha, saját termésű borok. Huzamosabb tartózkodásnál 20 százalék árengedmény; teljes ellátás egyezség szerint, mérsékelt árak.

KAMMER ERNŐ,
szálloda-tulajdonos.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget a szerk

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF
kiadó.

XII.

A Casellik a század elején a Laughe leggazdagabb családjai közé tartoztak. Péter ur, Calisto atyja, nagyterjedelmű földein és mérhetlen erdőin kívül nagy összeg készpénzt is örökölt szüleitől, melylyel a Di Villa Cervia grófok kastélyát megvehette, kik a forradalom és a zavarok idején elszegényedtek, mint annyian Savoya királyi romjaiban, melyekhez a szerencsétlenség napjain hűek maradtak.

Ebben a kastélyban, nem messze D hez, lakott Péter ur az év felén keresztül; vagyis inkább csak neje lakott ott, ki éppen oly anyagi erényes teremtes volt, mint a mily gyengéd nő.

Péter ur úgy élt, mint a nagyurak, majd Milánóban, majd Párizsban; és szükségtelen mondanom, hogy kedvét lelta a gyönyörökben. A két hónapban asután, melyet neje oldala mellett töltött, rabló-udvart tartott; barátai csoportszámra érkeztek; sőt azt lehet mondani, hogy vele jöttek, vele mentek.

Neje, — mint már mondtam — anyagi nő volt. Kezdetben nagyon szerette férjét, de mikor látta, hogy elhanyagolja: úgy látszott, hogy nem igen törődik vele s minden gondját egyetlen fia nevelésének szentelte, mintha benne akarta volna eszomoruságának vigaszt megtalálni. A miben csak anyai kötelességét teljesítette. Azért tehát szive en tartózkodott falun; jót

tett a környékekkel, szerénységgel és jó modorával igyekezvén ellensúlyozni férjének bogarait.

A fiatal Calisto, miután iskolai éveit egy ide nem messze fekvő híres növeldeben befejezte, hazament, hogy anyjával töltsen a szünidőt. Sok tulajdonságot örökölt anyjától és inkább nőies, mint férfias természetnek lehetett mondani. Annyira érzékeny volt jellemének vele született lágyága, hogy könnyen érzéketlenségbe csapott volna át. Másfelől élénk tehetsége volt s a széles felé hajlott; a tudományok minden ágához ropant fogékony volt, de egynél sem tudott megmaradni; nem volt türelme egyben sem végig képezni magát.

Ilyen ítéletet alkottak felőle tanítói. Ő azonban nem sokáig járt egy iskolába, mert anyja halála után más növeldebe küldte őt atyja és a Villa Cervia kastély uratlanul állt. Nagyon fájt ez a környék szegényeinek s a jó lelkeknek, kik a kegyes nőt nagyon tisztelték; a vadászoknak sem volt inyére, kik megfosztattak a Casellik pazar bőkezűségének gyümölcsétől, az ingyen vadászattól, melyben akkor volt részük, mikor Péter ur a két hónapban hazament. Azután pedig, mint minden dologgal történni szokott a világon nem beszéltek róluk többet.

Néhanapján azonban oda is elszivárgott egy-egy hír az atyáról és fiuról. Az első rendes életmódját folytatta, gyönyörököt hajhászott, mulatott, utazott; a másik, a mint iskoláit bevégezte, atyja példáját követve nyakába vette a világot.

De hogy röviden végezzem, ez az állapot pár évig tartott. Péter ur, ki neje emlékét gyönyörökbe temette, észre tért, hogy vagyonával és egészsé-

Hirdetések.

8892. sz.
tkvi 1896.

Arverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvszék mint tkvi hatóság közhirre teszi, hogy Arady Géza pécsi lakos végrehajthatónak, Gebhardt Mária férj Hügel Benjamiuné pécsi lakos végrehajtható szervenő ellen 150 frt tőkekövetelés s jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbiróság területén levő, Pécs városában fekvő, a pécsi 1731 sz. tjkvben felvett + 2656/b. hrsz 135 sz. házra 2310 frt becsárban, mint kikiáltási árban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1896. évi augusztus hó 21. napján d. e. 10 órakor Pécsen a kir. törvényszék árverelő helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 231 forintot készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1 én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek, a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsen, a kir. törvszék tkvi osztályánál 1896. évi ápril hó 25. napján.

Lukries István
kir. táblai bíró.

4546.

Kü. 1896.

Verseny-Tárgyalás.

A pécsi kir. ügyészség vezetője közhirre teszi, miszerint **Pécsváradon az ottani**

kir. járásbirósági fogház

építkezési munkálatainak

vállalat útján való biztosítása végett **Pécsen, a kir. ügyészség hivatalos helyiségében 1896. évi augusztus hó 17. d. előtti 11 órakor** versenytárgyalás tartatik.

Vállalkozni szándékozók tartoznak az építkezésre előirányzott **5889 frt 15 kr.** összes építkezési költségnek 10%-át, azaz **588 frt 91 krt** bánatpénzül a pécsi kir. adóhivatalnál készpénzben, vagy óvadékképes papirokban letétbe helyezni, s a bánatpénz letételéről szóló elismervényt a benyújtandó zárt ajánlathoz csatolni.

Az írásbeli zárt ajánlat 50 kros bélyeggel ellátandó, saját kezűleg aláírandó, s abban kiteendő: az ajánlattevőnek neve, illetve, ha többen vannak, nevei, és utóbbi esetben az is, hogy az ajánlat tekintetében egyetemleges felelőséget vállalnak, a polgári állás, a lakhely, az ajánlattevő czége, továbbá tisztán és minden kételyt kizáró módon számokkal és betűkkel az az egységi ár, melyért ajánlattevő az építkezést elvállalni hajlandó, vagy az a százalék, melynek a költségelőirányzati összegből való leengedése, esetleg felülfizetése mellett az ajánlat tárgyát képező munkákra vállalkozik.

Ezenkívül az ajánlatnak tartalmaznia kell az ajánlattevő abbéli nyilatkozatát, hogy az építési terveket, az előmért-költségvetést, az aláírandó szerződés tervezetét, az ahhoz csatolt általános és részletes építési feltételeket és helyi viszonyokat teljesen ismeri.

Az építési tervek, az előmért-költségvetések, kötetendő szerződés tervezete, az ahhoz csatolt általános és részletes építési feltételekkel **a kir. ügyészségi irodában d. e. 9—12-ig** megtekinthetők.

Pécsen, 1896. augusztus hó 3.

Zsolnay György
kir. főügyési helyettes.

918. szám.
1896.

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. § a értelmében ezennel közhirre teszi, hogy a pécsi kir. járásbiróság 1896. évi 16234 számú végzése következtében Stern Károly ügyvéd által képviselt asztalos kellékek gyár javára Dienesz György ellen 166 frt 60 kr. s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 414 frtra becsült bútorból álló ingóság nyilvános árverésen eladatik.

Mely árverésnek a pécsi kir. járásbiróság 18530. 1896. számú végzése folytán 166

frt 60 kr. tőkekövetelés, ennek 1896. évi március hó 20. napjától járó 5% kamatai és pedig összesen 30 frt 15 krban biróilag már megállapított költségek erejéig Pécsen, Kossuth-utca 11. sz. a, leendő összköltségére 1896. évi augusztus hó 6-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóság az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsárban alul is el fog adatni.

Kelt Pécsen, 1896. évi július hó 27. napján.

Fonyó István
kir. bírósági végrehajtó.

Arverési hirdetmény.

Dr. Schaurek Bódog tulajdonát képező a pécsi 55. sz. tjkvben felvett 86. hsz.

56. sz. ház

(előbb Gründler-féle ház) 13650 frt becsárban és a pécsi 56. sz. tjkvben foglalt 87. hsz. 57. sz. ház és **88. hsz. kert** 6735 frt becsárban

1. é. augusztus hó 10-én d. e. 10 órakor

a törvényszék árverési szobájában birói árverésen (a kikiáltási áron alul is) el fognak adatni.

A felszámoló bizottság.

TAIZS JÓZSEF

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésű

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek, stb. stb. elkészítésére.

könyvkötészete

fel van szerelve papirmetsző, sodronyfüző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segélyével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárából

körjegyzői, papi és ügyvédi nyomtatványok jó papiron olcsó árért kaphatók.

Papirkereskedésében

nagy választékban kaphatók fogalmi, színes és fehér író papírok, különböző súlyban és minőségben; itató papírok, levélpapírok dobozokban, író tollak, tollnyelek, különböző színű tinták, gummi arabicumok, fehérneműt jelző tinták, kaucsuk bélyegző tinták, pecsétviaszok stb. stb. eféle cikkek, olcsó áron.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.